ФП 2025-4
ISSN 1995-6134

УДК *342.9(477)*
DOI: http://doi.org/10.5281/zenodo.17347731

Є.Ю. ШАПТАЛА,
докторант Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, м. Харків, Україна; e-mail: adunktura.univd@ukr.net;
ORCID: https://orcid.org/0009-0005-8138-8047

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ У СУДОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

Y.Y. SHAPTALA,
Doctoral Student, Kharkiv National University of Internal Affairs, PhD in Law, Kharkiv, Ukraine; e-mail: adunktura.univd@ukr.net;
ORCID: https://orcid.org/0009-0005-8138-8047

THEORETICAL AND LEGAL PROBLEMS OF COMBATING CORRUPTION IN THE JUDICIAL SYSTEM OF UKRAINE

АНОТАЦІЇ (ABSTRACTS), КЛЮЧОВІ СЛОВА (KEYWORDS)

Постановка проблеми. Обґрунтовується, що попри формування після 2014 року розгалуженої системи адміністративно-правових засобів протидії корупції в судовій системі України, її практична ефективність залишається обмеженою. Це зумовлено наявністю нормативних колізій, фрагментарністю адміністративних процедур, недостатньою узгодженістю між антикорупційними інституціями та збереженням високого рівня суспільної недовіри до судової влади, що особливо загострюється в умовах воєнного стану. **Метою** статті є окреслення теоретико-правових проблем протидії корупції у судовій системі. **Методи.** У процесі дослідження застосовано формально-юридичний метод для аналізу чинного адміністративного та антикорупційного законодавства, що регламентує діяльність суддів і відповідних інституцій. Системно-структурний метод використано з метою виявлення взаємозв'язків між елементами антикорупційної інфраструктури судової влади. Порівняльно-правовий метод дозволив оцінити ступінь відповідності національного регулювання міжнародним антикорупційним стандартам. Соціологічний та статистичний аналіз застосовано для узагальнення даних про сприйняття корупції, рівень довіри до судової системи та ефективність антикорупційної політики. Формально-логічний метод використано для систематизації проблем та формулювання узагальнених висновків. **Результати.** Установлено, що чинна модель протидії корупції в судовій системі України має нормативно завершений характер і охоплює превентивні, контрольні та каральні елементи, однак у практичному вимірі демонструє обмежену результативність. Виявлено ключові проблеми, зокрема розрив між задекларованими антикорупційними цілями та реальними механізмами їх реалізації, недосконаліть процедур добору й оцінювання суддів, розмитість критеріїв доброчесності, недостатню прозорість діяльності судових органів, а також посилення корупційних ризиків в умовах воєнного стану та нестабільного фінансування. **Висновки.** Підвищення ефективності протидії корупції в судовій системі України потребує не лише подальшого нормативного розвитку, а насамперед системної уніфікації адміністративних процедур, посилення внутрішнього та зовнішнього контролю, чіткого визначення стандартів доброчесності суддів і забезпечення прозорості інституційної діяльності. Особливого значення набуває адаптація антикорупційних механізмів до умов воєнного стану та узгодження національного регулювання з міжнародними стандартами верховенства права і суддівської незалежності.

Ключові слова: *проблеми; адміністративне законодавство; правове регулювання; протидія; корупція; судова система*

***

Problem statement. It is substantiated that despite the establishment, after 2014, of an extensive system of administrative and legal instruments for combating corruption in the judicial system of Ukraine, its practical effectiveness remains limited. This is due to the existence of normative inconsistencies, the fragmented nature of administrative procedures, insufficient coordination among anti-corruption institutions, and the persistence of a high level of public distrust in the judiciary, which becomes particularly acute under conditions of martial law. **Purpose.** The purpose of the article is to outline the theoretical and legal problems of combating corruption in the judicial system. **Methods.** In the course of the study, the formal legal method was used to analyze the current administrative and anti-corruption legislation regulating the activities of judges and relevant institutions. The systemic and structural method was applied to identify interconnections between the elements of the anti-corruption infrastructure of the judiciary. The comparative legal method made it possible to assess the degree of

© Шаптала Є.Ю., 2025
Open access under CC BY license

ISSN 1995-6134

compliance of national regulation with international anti-corruption standards. Sociological and statistical analysis was employed to generalize data on the perception of corruption, the level of trust in the judicial system, and the effectiveness of anti-corruption policy. The formal logical method was used to systematize the identified problems and formulate generalized conclusions. **Results.** It was established that the current model of combating corruption in the judicial system of Ukraine is normatively comprehensive and includes preventive, supervisory, and punitive elements; however, in practice it demonstrates limited effectiveness. Key problems were identified, including a gap between declared anti-corruption goals and actual mechanisms of their implementation, deficiencies in the procedures for the selection and evaluation of judges, the vagueness of integrity criteria, insufficient transparency in the activities of judicial bodies, as well as the intensification of corruption risks under conditions of martial law and unstable funding. **Conclusions.** Enhancing the effectiveness of combating corruption in the judicial system of Ukraine requires not only further normative development but, above all, systematic unification of administrative procedures, strengthening of internal and external oversight, clear definition of judicial integrity standards, and ensuring transparency in institutional activities. Of particular importance is the adaptation of anti-corruption mechanisms to the conditions of martial law and the alignment of

Keywords: *problems; administrative legislation; legal regulation; counteraction corruption; judicial system*

Постановка проблеми

Протидія корупції у судовій системі є складним процесом, який вимагає чіткого поєднання правових та організаційних механізмів, що обумовлено особливим правовим статусом, як суб'єктів контролю, так і суб'єктів, на які відповідна контрольна діяльність направлена. Проблеми протидії корупції в судовій системі України зумовлені комплексом структурних і функціональних чинників, які взаємно підсилюють один одного. Передусім сама система тривалий час формувалася в умовах політичної залежності та слабких інституційних гарантій, що спричинило укорінення неформальних практик і створення стійких корупційних мереж. Унаслідок цього механізми добору та оцінювання суддів часто були формальними, що унеможливлювало системне оновлення корпусу та сприяло збереженню корпоративної замкненості. Неефективність дисциплінарних процедур поглиблює ситуацію, оскільки очікуваний рівень відповідальності не реалізується на практиці, а відсутність своєчасних і жорстких рішень послаблює превентивний ефект. Все зазначене вище призводить до збільшення корупційних ризиків у судовій системі.

Окремі проблемні аспекти, присвячені протидії корупції у судовій системі України, розглядали С.В. Гладій, приділяючи увагу загальнотеоретичному осмисленню феномену корупції в судовій владі, зокрема визначенню її місця серед загроз правосуддю, а також аналізу співвідношення принципу незалежності суддів і механізмів їх підзвітності; Д.О. Іщук, розглядаючи нормативно-правові засади та інституційні механізми запобігання і протидії корупції в судах, включно з питаннями організації антикорупційного контролю, дисциплінарної відповідальності суддів та процедур кадрового забезпечення судової влади; Є.В. Крук, аналізуючи підходи до формування ефективної системи антикорупційних гарантій у судовій владі, у тому числі з урахуванням міжнародних стандартів і рекомендацій, а також значення етичних норм і принципів доброчесності суддів. Втім, незважаючи на значний теоретичний доробок, на сьогоднішній день у зазначеній сфері залишається велика кількість проблем, які потребують вирішення.

Мета статті полягає в окресленні теоретико-правових проблем протидії корупції у судовій системі. *Новизна* статті міститься в опрацюванні теоретичного підходу щодо визначення теоретико-правових проблем протидії корупції у судовій системі України. Її *завданнями* є узагальнення теоретичних підходів щодо бачення проблем у досліджуваній сфері; розкриття бачення законодавця стосовно даного питання; сформування власного підходу щодо проблеми протидії корупції у судовій системі України.

Сприйняття корупції в судовій системі та її вплив на легітимність правосуддя

Корупція в судовій системі протягом останніх 10 років перебуває в епіцентрі суспільного обговорення як одна з найбільш суттєвих перешкод проведення демократичних реформ. Сприйняття корупції в судах залишається незмінним – практично в усіх дослідженнях громадської думки населення наділяє суди одним з найбільш високих рівнів корумпованості. Варто відзначити, що індекс судової корупції складає 4,47, що є найвищим показником серед усіх інститутів, які були предметом оцінювання. Заслуговує на увагу така обставина – цей показник майже не залежить від наявності / відсутності особистого судового досвіду. Якщо респонденти із судовим досвідом оцінюють поширеність корупції на рівні 4,44, то без такого досвіду – 4,48. Одним із пояснень цього може бути поширеність і усталеність стереотипу про "суд як найбільш корумпо-

ISSN 1995-6134

ваний інститут" [1]. Сьогодні ж корупція в Україні продовжує залишатися на другому місці серед основних проблем в Україні після збройної агресії росії. В цьому за підсумками 2024 року переконані 79,4 % громадян і 76 % представників бізнесу. Водночас попри те, що 9 з 10 українців вважають корупцію поширеною проблемою, частка тих, хто реально стикався з корупційними проявами за минулий рік, склала 18,7 % громадян і 23,2 % представників бізнесу [2]. О.З. Хотинська-Нор та О.В. Саленко, спираючись на аналіз статистичних даних вказують, що для легітимності судової влади усі типи судової корупції однаково шкідливі. Незалежно від того, чи йдеться про хабар судді, чи вимагання судовим клерком винагороди за вчинення сприятливої для учасника провадження дії, прояви корупційної поведінки підривають довіру до суду як інституції, запускаючи механізм делегітимації судової влади. Люди зневірюються в ефективності судового захисту, шукаючи альтернативні шляхи вирішення конфлікту (не завжди законні), що призводить до зниження попиту на судові послуги. Крім того, під ударом – фундаментальний принцип функціонування судової влади – незалежність, яка перебуває у тісному зв'язку з принципом безсторонності суду. Адже в очах як учасників судового процесу, так і стороннього спостерігача, будь-які прояви корупційної поведінки ставлять під сумнів незалежність судді у прийнятті рішення [3].

Інституційні та нормативні проблеми антикорупційної системи у сфері правосуддя

В.С. Сірко та А.І. Берендєєва акцентують увагу на тому, що антикорупційна система, створена в Україні після 2014 року, за своєю формою відповідає європейським стандартам незалежності, спеціалізації та інституційної підзвітності. Проте в змістовному аспекті вона демонструє фрагментарність, відсутність ефективної координації між органами та недосконаліть механізмів публічного контролю. Такі характеристики суттєво знижують потенціал антикорупційної системи як інструменту забезпечення законності, доброчесності та підзвітності влади. На нормативному рівні діяльність антикорупційних інституцій регламентується достатньо широкою базою законодавства та міжнародних зобов'язань. Проте законодавець не забезпечив системності й уніфікації адміністративних процедур, що регулюють взаємодію між НАБУ, НАЗК, САП, ВАКС і прокуратурою. Відсутність формалізованих регламентів інформаційного обміну, різна організаційна підпорядкованість, дублювання функцій та розмитість процесуальної відповідальності за невиконання приписів призводять до фрагментації антикорупційної політики [4].

Корупційні ризики у судовій системі в умовах воєнного стану та стратегічні напрями протидії

Проблема корупції в Україні значно зросла в умовах воєнного стану. Зрозуміло, що у місцях проведення активних бойових дій, на окупованих територіях чи у знищених будівлях судів здійснювати правосуддя неможливо. У таких випадках закон уповноважив голову Верховного Суду змінювати територіальну підсудність справ. Тобто справи, які розглядались чи мали право розглядати ці суди, передаються до інших судів, де можливо здійснювати правосуддя. Станом на 15 березня 2022 року Верховний Суд вже змінив підсудність 108 судів з Донецької, Луганської, Харківської, Житомирської, Херсонської, Чернігівської, Сумської, Запорізької та ін. областей. Для прикладу, справи, підсудні Ірпінському суду, передані у Переяслав-Хмельницький суд, справи Херсонського апеляційного суду передані Дніпровському апеляційному суду. На жаль, очевидно, що це не остаточна кількість судів, де припиняється здійснення правосуддя. Тому варто перевіряти, чи не відбулась зміна підсудності. Також 13 березня 2022 року голова Верховного Суду затвердив рекомендації для судів на випадок захоплення населеного пункту чи безпосередньої загрози його захоплення. Зокрема на голів судів покладено обов'язок забезпечити евакуацію працівників та справ, знищити документи, що містять державну таємницю, забезпечити схоронність особових справ та печаток суду [5].

В даному контексті В.І. Гришко слушно зазначає, що загалом боротьба з корупцією в Україні в умовах воєнного стану є надзвичайно важливою з кількох причин, що впливають як на внутрішню ситуацію в країні, так і на її міжнародне становище. У період війни, коли держава стикається з численними викликами, корупція стає одним із ключових факторів, що підривають стабільність і ефективність функціонування всіх суспільних інститутів. По-перше, корупція значно послаблює обороноздатність країни. Кожен нечесно витрачений ресурс, кожна незаконно укладена угода або неправильно спрямовані кошти зменшують можливості Збройних Сил України та інших силових структур забезпечити належний рівень безпеки та оборони. Це призводить до серйозних та болючих наслідків,

ISSN 1995-6134

включаючи загибель військових, втрату територій та стратегічних позицій. По-друге, під час воєнного стану критично важливою є довіра громадян до влади. Корупція руйнує цю довіру, породжуючи розчарування та зневіру в здатності держави захистити своїх громадян та забезпечити їхні основні потреби. В умовах війни, коли згуртованість суспільства є запорукою опору агресору, подолання корупції стає необхідним для збереження національної єдності. По-третє, ефективна боротьба з корупцією є важливою для забезпечення прозорого і справедливого розподілу ресурсів.

Війна створює величезні потреби в додаткових фінансових та матеріальних ресурсах для забезпечення обороноздатності, надання гуманітарної допомоги постраждалим та відбудови інфраструктури. Корупція зменшує доступність цих ресурсів, що ускладнює вирішення нагальних проблем та підвищує ризики соціального напруження. Крім того, антикорупційні заходи сприяють зміцненню міжнародної підтримки України. Західні партнери та міжнародні організації уважно стежать за реформами, що проводяться в Україні, і часто ставлять питання боротьби з корупцією на чільне місце у своїх вимогах щодо надання допомоги. Прозорість і відповідальність влади є ключовими умовами для отримання фінансової та військової підтримки, а також для полегшення інтеграції України в європейські та світові структури [6, с.548].

Підтвердження вказаних вище наукових позицій можна також знайти і в офіційних джерелах. До прикладу, у Стратегії комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції на період до 2025 року і затвердження операційного плану заходів з її реалізації, затвердженій Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22.12.2023 № 1203-р, вказується, що "за резуль-татами дослідження "Стан корупції в Україні 2023: сприйняття, досвід, ставлення", проведеного в рамках Програми сприяння громадській активності "Долучайся!", у питанні боротьби з корупцією українці покладають відповідальність як на самих себе, так і на державні органи. Частка респондентів, які вважають, що за боротьбу з корупцією повинні відповідати громадяни, становить 13 відсотків, проте більшість покладає основну відповідальність за це на Президента України та Офіс Президента України (44 відсотки). Частина респондентів (13 відсотків) очікують на підтримку з боку Європейського Союзу (соціологічне опитування "Підсумки-2022: Під синьо-жовтим прапором свободи, проведене Центром Разумкова)" [7]. Окрім того, у вказаному документі вказується, що на сьогодні "спостерігається недостатній рівень поінформованості населення і представників бізнесу щодо того, які різновиди поведінки мають ознаки корупції: залежно від типу прожективної ситуації від 8,6 до 70,8 відсотка респондентів вважають корупцією випадки, які згідно із законодавством не є проявами корупції (дослідження "Корупція в Україні 2022"). Такі показники демонструють потребу у проведенні кампаній у сфері антикорупційних комунікацій, спрямованих на підвищення рівня поінформованості громадян з відповідних питань" [7]. "На думку громадян (дослідження "Корупція в Україні 2022"), рейтинг сфер за поширеністю корупції такий: судова система (50,9 відсотка), митниця (47,4 відсотка), прикордонний контроль (33 відсотки) і земельні відносини (35,6 відсотка). За даними опитування, серед усіх типів корупції найбільш серйозною проблемою респонденти вважають політичну корупцію на найвищому рівні (86,9 відсотка назвали корупцію в Кабінеті Міністрів України чи Верховній Раді України серйозною або дуже серйозною проблемою), на другому місці - корупція у бізнесі (79,6 відсотка), на третьому - повсякденна побутова корупція (68,7 відсотка)" [7].

Не можна не вказати Антикорупційну стратегію на 2021-2025 роки, в якій зазначається, що результати соціологічних досліджень засвідчують, що частка громадян, які мають безпосередній досвід корупції, протягом останніх років суттєво зменшилася (у 2013 році такий досвід мало близько 60 відсотків, станом на початок 2020 року - не більше 40 відсотків громадян). Спостерігається поступове покращення порівняльних показників рівня корупції в Україні. Згідно з даними міжнародної організації "Transparency International", у період з 2013 року по 2019 рік Індекс сприйняття корупції (далі - ІСК) в Україні зріс із 25 до 30 балів. Це підтверджує, що досягнутий за останні роки прогрес не задовольняє суспільство, оскільки є надто повільним. Європейська комісія у висновку щодо заявок на членство в Європейському Союзі, поданих Україною, Грузією та Республікою Молдова від 17 червня 2022 року зазначила, що Україна досягла значного прогресу на шляху до верховенства права, проте подальша боротьба з корупцією залишається однією з основних вимог суспільства. Низькі темпи реалізації антикорупційної політики в Україні суттєво сповільнюють її економічне зростання. Опитування бізнесу демонструє, що поширеність корупції та недовіра до судової системи є основними перешкодами для залучення в Україну іноземних інвестицій [8].

ISSN 1995-6134

Варто відзначити, що у вказаній Стратегії окрему увагу приділено запобіганню корупції в судові системі, до проблем якої віднесено: 1) у суспільстві спостерігається тенденція щодо збільшення рівня недовіри до органів у системі правосуддя. Закон не визначає доброчесність як кваліфікаційну вимогу до членів Вищої ради правосуддя і Вищої кваліфікаційної комісії суддів України; 2) процедури кваліфікаційного оцінювання суддів та конкурсні процедури потребують удосконалення та розробки чітких і передбачуваних критеріїв (індикаторів) доброчесності та професійної етики. Доброчесність та професійна етика як стандартні вимоги до суддів недостатньо впроваджені на практиці, а оцінювання цих вимог не завжди є прозорим та передбачуваним; 3) відсутність дієвих механізмів підтримання доброчесності суддівського корпусу та реагування на встановлені факти впливу, тиску на суддів та втручання в їх діяльність; 4) наявність корупційних ризиків, обумовлених прогалинами та недосконалістю законодавства в системі правосуддя; 5) внутрішні управлінські процеси в органах прокуратури не завжди є прозорими та ефективними; 6) відсутність ефективної моделі призначення на посади, оплати праці, просування по службі та розгляду дисциплінарних скарг у системі Національної поліції; 7) необхідність удосконалення процесу проведення незалежного оцінювання роботи антикорупційних органів та розробки механізмів притягнення до відповідальності [8].

Висновки.

1. Сучасний стан адміністративного законодавства у сфері протидії корупції в судовій системі України характеризується поєднанням значного нормативного масиву, створеного після 2014 року, та наявних структурних суперечностей, які стримують ефективність його практичного застосування. Законодавець заклав досить цілісну модель превенції та відповідальності, у межах якої судді охоплені спеціальними вимогами щодо доброчесності, декларування, запобігання конфлікту інтересів та дотримання етичних стандартів. Інституційна інфраструктура, зокрема, Національне агентство з питань запобігання корупції, Вища рада правосуддя, Вища кваліфікаційна комісія суддів та антикорупційні правоохоронні органи, покликана забезпечити функціонування цього механізму, а спеціальні адміністративні процедури – створити реальний інструмент виявлення та фіксації корупційних ризиків у діяльності суддів.

2. Проблемними залишаються розбіжності між проголошеною антикорупційною політикою та практичними заходами, що реалізуються з метою її практичного впровадження; недосконалість законодавства, яке регулює діяльність щодо протидії корупції взагалі та визначає засади протидії корупції саме у судовій системі; недостатня інтеграція адміністративного законодавства з антикорупційними міжнародними стандартами та вимогами; обмеженість механізмів внутрішнього контролю в судових органах; недосконалість адміністративних процедур у сфері добору, оцінювання та кар'єрного росту суддів, зокрема досить розмитими є критерії доброчесності та професійної етики, недостатня деталізація процедур перевірок, що ускладнює забезпечення прозорості та об'єктивності; недостатня прозорість судової системи в умовах воєнного стану; законодавство не встановленні належні гарантії щодо стабільного, достатнього та передбачуваного фінансування, що негативно впливає на можливість повноцінного здійснення антикорупційних функцій.

Конфлікт інтересів

Взаємовідносини, які могли би спричинити конфлікт інтересів, відсутні.

Вираз вдячності

Дослідження виконано відповідно до плану науково-дослідних робіт Харківського національного університету внутрішніх справ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Корупція в Україні: розуміння, сприйняття, поширеність. Звіт за результатами опитування підприємців, експертів та населення в цілому. Київ: Ваіте, 2018. 42 с.
2. Українці стали активніше повідомляти про корупцію: НАЗК презентувало дослідження "Корупція в Україні 2024: розуміння, сприйняття, поширеність". https://nazk.gov.ua/uk/ukraintsi-staly-aktyvnishe-povidomlyaty-pro-koruptsiyu-nazk-prezentuvalo-doslidzhennya-koruptsiya-v-ukraini-2024-rozuminnya-spryynyattya-poshyrenist/
3. Хотинська-Нор О. З., Саленко О. В. Корупція як фактор делегітимації судової влади. *Аналітично-порівняльне правознавство.* 2024. № 1. С. 665–669. https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.01.117
4. Сірко В. С., Берендєєва А. І. Ефективність антикорупційних органів України: адміністративно-правовий аналіз діяльності та взаємодії. *Український політико-правовий дискурс.* 2025.

https://zenodo.org/records/16752372
5. Маселко Р. Як українська судова система працює під час війни. https://dejure.foundation/vsoov6dhy1-yak-ukranska-sudova-sistema-pratsyu-pd-c/
6. Гришко В. І., Лисий В. І. Воєнний стан як чинник зростання корупції в Україні. *Аналітично-порівняльне правознавство.* 2024. № 6. С. 543-549.
7. Про схвалення Стратегії комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції на період до 2025 року і затвердження операційного плану заходів з її реалізації: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 22.12.2023 № 1203-р. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1203-2023-p/conv#Text
8. Антикорупційна Стратегія на 2021-2025 роки / затверджена Законом України від 20 червня 2022 року № 2322-IX. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2322-20/conv#Text

REFERENCES

1. *Koruptsiia v Ukraini: rozuminnia, spryiniattia, poshyrenist. Zvit za rezultatamy opytuvannia pidpryiemtsiv, ekspertiv ta naselennia v tsilomu* [Corruption in Ukraine: Understanding, Perception, Prevalence. Report Based on the Survey of Entrepreneurs, Experts, and the General Population]. (2018). Kyiv: Vaite. 42 p. (in Ukr.).
2. *Ukraintsi staly aktyvnishe povidomliaty pro koruptsiiu: NAZK prezentuvalo doslidzhennia "Koruptsiia v Ukraini 2024: rozuminnia, spryiniattia, poshyrenist"* [Ukrainians Have Become More Active in Reporting Corruption: NACP Presented the Study "Corruption in Ukraine 2024: Understanding, Perception, Prevalence"]. (2024). https://nazk.gov.ua/uk/ukraintsi-staly-aktyvnishe-povidomlyaty-pro-koruptsiyu-nazk-prezentuvalo-doslidzhennya-koruptsiya-v-ukraini-2024-rozuminnya-spryynyattya-poshyrenist/ (in Ukr.).
3. Khotynska-Nor, O. Z., & Salenko, O. V. (2024). Koruptsiia yak faktor delehitymatsii sudovoi vlady [Corruption as a Factor of Delegitimization of Judicial Power]. *Analitychno-porivnialne pravoznavstvo,* 665–669. https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.01.117 (in Ukr.).
4. Sirko, V. S., & Berendieieva, A. I. (2025). Efektyvnist antykoruptsiinykh orhaniv Ukrainy: administratyvno-pravovyi analiz diialnosti ta vzaiemodii [Effectiveness of Anti-Corruption Bodies of Ukraine: Administrative and Legal Analysis of Activities and Interaction]. *Ukrainskyi polityko-pravovyi dyskurs*. https://zenodo.org/records/16752372 (in Ukr.).
5. Maselko, R. (2022). *Yak ukrainska sudova systema pratsiuie pid chas viiny* [How the Ukrainian Judicial System Operates During the War]. https://dejure.foundation/vsoov6dhy1-yak-ukranska-sudova-sistema-pratsyu-pd-c/ (in Ukr.).
6. Hryshko, V. I., & Lysyi, V. I. (2024). Voiennyi stan yak chynnyk zrostannia koruptsii v Ukraini [Martial Law as a Factor in the Growth of Corruption in Ukraine]. *Analitychno-porivnialne pravoznavstvo,* (6), 543–549 (in Ukr.).
7. *Pro skhvalennia Stratehii komunikatsii u sferi zapobihannia ta protydii koruptsii na period do 2025 roku i zatverdzhennia operatsiinoho planu zakhodiv z yii realizatsii* [On Approval of the Communication Strategy in the Field of Prevention and Counteraction to Corruption until 2025 and Approval of the Operational Action Plan for Its Implementation]. (2023). Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 1203-r of December 22, 2023. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1203-2023-p/conv#Text (in Ukr.).
8. *Antykoruptsiina Stratehiia na 2021–2025 roky* [Anti-Corruption Strategy for 2021–2025]. (2022). Approved by the Law of Ukraine No. 2322-9 of June 20, 2022. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2322-20/conv#Text (in Ukr.).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО СТАТТЮ (ARTICLE INFO)

Published in:
Форум права: 84 pp. 26–31 (4).

Related identifiers:
10.5281/zenodo.17347731

http://forumprava.pp.ua/files/026-031-2025-4-FP-Shaptala_5.pdf

http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2025_4_5.pdf

License (for files):
Creative Commons Attribution 4.0 International

Received: 10.09.2025
Accepted: 08.10.2025
Published: 14.10.2025
Available online: 14.10.2025

Cite as:

Шаптала, Є. Ю. (2025). Теоретико-правові проблеми протидії корупції у судовій системі України. *Форум Права, 84*(4), 26-31. http://doi.org/10.5281/zenodo.17347731

Shaptala, Y. Y. (2025). Teoretyko-pravovi problemy protydiyi koruptsiyi u sudoviy systemi Ukrayiny [Theoretical and Legal Problems of Combating Corruption in the Judicial System of Ukraine]. *Forum prava, 84*(4), 26–31. http://doi.org/10.5281/zenodo.17347731